

Hissukkaherrat

Onko tullut huomatuksi, että nykypäivänä menestyvät aivan erilaiset poliitikot kuin ennen? Ettäkö ei? Että ihan samanlaisia ovat kuin ennenkin?

Eivät kyllä ole. Nykyisin ei enää menesty vanha kunnon öykkäri, joka kähmi, kälättää, juonii ja lyö nyrkkiä pöytään, on aina suuna päänä ja käskee muiden tehdä niin kuin määrätään.

Näitä tyyppejähän on riittänyt maailman sivu. Vanhimmat muistavat vielä J.K. Paasikiven ja Urho Kekkosen, nuoremmat ainakin Anneli Jäätteenmäen ja Paavo Lipposen. Miten on näille sarvikuonoille käynyt? Paasikivi ja Kekkonen kuolivat pois, Jäätteenmäestä ei ollut pääministeriksi eikä Lipponen kelvannut EU:n pääkomissaariksi.

Ketä sitten on tullut tilalle? Lähinnä sellaista porukkaa, jonka nimeä ei tahdo muistaa, saati mitään muuta. Nämä uudet hissukkaherrat ovat viimeisen päälle tavallisia ihmisiä, jotka eivät pistä silmään millään lailla. He eivät missään tilanteessa nimittäisi pahimpia vihollisiaan saatanaa tunareiksi, koska ei heillä ole pahimpia vihollisia. He eivät ole edes näkyvästi rähmällään, tai jos ovatkin, kukaan ei tiedä, mihin suuntaan.

Niin kuin tämä nykyinen pääministeri, Kukasenyt Olikaan. Mies on niin äärimmäisen asiallinen, kuivakka ja harmaa, ettei tapetista erotu. Suostuu kaikkeen mitä ehdotetaan ja juo omenamehua.

Suunnilleen samaan kastiin - tosin ilman omenamehua - kuului ammainen pääministeri Harri Holkeri, mutta hän hallitsi väärään aikaan. Hyi olkoon, sanottiin sellaisista tyypeistä silloin.

Mutta nyt tämän näkymättömän pääministerin suosio sen kuin kasvaa. Ihmiset ihastelevat että jo on kansanomaisen ja mukavan miehen, ei sano pahaa sanaa kenestäkään. Pääministerin edellä suosiossa taitaa olla enää vain presidentti Tarja Halonen, joka onkin koko uuden linjan äiti, tavisherrojen tavisherra, vaikka onkin rouva. Juuri hän tämän nöyräilyn aloitti pukeutumalla kuin kuka tahansa, viemällä itse lottokupongin kioskille ja keräilemällä marketin bonuspisteitä.

Pienemmät nilkit ovat samaa maata. Kuka muistaa nimeltä edes viisi nykyisen hallituksen ministeriä? Jos joku alkaa nousta otsikoihin, se merkitsee lopun alkua. Ihmiset kiinnostuvat, että mikäs tämä oikein luulee olevansa, kun on jatkuvasti esillä. Lehdet alkavat penkoa menneisyyttä ja löytävät sieltä aina sen verran sanottavaa, että lööppejä syntyy. Siitä onkin vain kukonaskel lopulliseen tuhoon: pyrkyri joutuu ehdolle EU-vaaleihin, ehkä menee läpikin, eikä hänestä sen koommin Suomessa kuulu. Kaikki ovat jotakuinkin tyytyväisiä.

En ota kantaa siihen, onko hissukkalinja hyvä vai huono asia, mutta sanokaa mun sanoneen, että ennen pitkää Suomen presidenttinä istuu Kimi Räikkönen. Tai emmä tiä.

